कलाकार सर्व दु:ख सर्व काळज्या दूर सोडून नाटक करतो. सिनेमात काम करतो ...... तमाशात नाचतात ...... सिरियल मध्ये काम करतात ...... ते फक्त पैश्यांसाठी नाही; त्रिवार नाही. तुमच्या प्रेमासाठी ... तुमच्या टाळ्यांसाठी ...... वाहव्वांसाठी, तुमची करमणूक करण हीच आमची करमणूक. दुसरी करमणूक म्हणजे दुसऱ्याचं नाटक पाहणं ... सिनेमा पाहणं... फिरावयास जाण... हे आम्हाला फारस जमतच नाही आणि एक दिवस लक्षात येत की आपल्या जागी दुसऱ्या उभरत्या कलाकाराला घेण्याचा विचार चाललाय. हिरो-हिरॉईन कॅरेक्टर आर्टिस्ट होतो. कॅरेक्टर आर्टिस्ट बाहेर फेकला जातो कारण त्याला थकवा येतो. प्रवास झेपत नाही. कारण त्याच वय झालय .... पंचविशीचा कलाकार पन्नाशीचा झालाय व पन्नाशीचा कलाकार पासष्टीचा झालाय.

जगातील हा एकमेव व्यवसाय की ज्यात अनुभवाला, वयाला किंमत नाही. तर तो शाप आहे. डॉक्टर, इंजिनियर, ऑफिसात नोकरी करणारे ह्या सर्वांच वय होत... अनुभव वाढतो तसा फायदा होतो, त्याची बढती होते. तर कलाकार खाली ढकलला जातो. पुर्वी जीवाच्या आकांताने केलेली कामे आता जीवावर उठलेली असतात. काही ना काही आजार घेवून येतात ९०% लोकांना स्पांडेलेसीस, सांधे दुखणे, हार्टचे दुखणे, रक्तदाब, अस काही ना काही झालेले असतं.

मिळकत कमी झालेली असते व खर्च वाढलेला असतो. आजार, संसार वाढलेला असतो. मुलं-बाळ,त्याचं शिक्षण, साठवलेला पैसा किती दिवस टिकणार. मुलं चांगली निघाली तर ठिक, नाही तर आजाराला तोंड कस द्यायचं. मोठ्या नावाच्या चांगल्या हॉस्पीटलमध्ये जाण्याचा विचारसुध्दा करवत नाही. किंबहूना करता येत नाही. कारण पैसा हजारोंत दिल्याशिवाय तिथे प्रवेश नसतो व लाखात बिल भरल्याशिवाय तिथून बाहेर पडता येत नाही.

इथे मला माझ्या एक वर्षाच्या कारकिर्दीत कार्य करावस वाटतं. माझ्या कलाकरांसाठी, माझ्या नाट्य कर्मीयांसाठी, भले ते नाटकातले असोत ...... सिनेमातले असोत .... किंवा सिरीयल मधले असोत किंवा तमाशातील असोत ...... ह्या सर्वांच्या प्रकृतीसाठी मला एक अत्याधुनिक हॉस्पीटल बांधण्याची इच्छा आहे. कृपा करुन माझ्या रसिक मित्रांनो मला हसू नका. तुमच्याच प्रमाणे मलाही माहीत आहे की हे